

Samenstelling:

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
Awb 4:17 Awb 3:40 Awb 3:41	Door onduidelijkheid over postbezorging bestaat recht op dwangsom of 's-Hertogenbosch oordeelt dat X recht heeft op een dwangsom van € 100. De inspecteur maakt niet aannemelijk dat de uitspraak op bezwaar op 3 augustus 2018 is verzonden. X maakt op 23 mei 2018 bezwaar tegen de inhouding van loonheffing op zijn ABP-pensioen. Op 23 juli 2018 stelt X de inspecteur in gebreke wegens het niet tijdig beslissen op het bezwaarschrift. De inspecteur wijst het bezwaar op 3 augustus 2018 af en bij beschikking van 8 augustus 2018 wordt het verzoek om een dwangsom toe te kennen ook afgewezen. X maakt bezwaar tegen de afwijzing met betrekking tot de dwangsom. De inspecteur handhaaft de beschikking. Hof 's-Hertogenbosch oordeelt dat X recht heeft op een dwangsom van € 100. De inspecteur maakt niet aannemelijk dat de uitspraak op bezwaar op 3 augustus 2018 is verzonden. De ambtsedige verklaring van A dat hij de uitspraak op 3 augustus 2018 heeft ondertekend en aangeboden aan de interne postvoorziening is daartoe niet voldoende. Er is niet voldaan aan de voorwaarde van bekendmaking van art. 3:40 en 3:41 lid 1 Awb. Nu niet vaststaat dat de uitspraak op bezwaar binnen de termijn van twee weken is gedaan, heeft X recht op een dwangsom. Nu X in een nader stuk een dwangsom van € 100 claimt en de inspecteur dit niet betwist, kent het hof een dwangsom van € 100 toe. <i>Gerechtshof 's-Hertogenbosch 22-04-2021, 20/00306</i>	ECLI:NL:GHSHE:2021:1276
Awr 67c	Niet strafbaar voor niet betalen belasting als om uitstel van betaling is verzocht Belanghebbende heeft wel zijn kwartaalaangiften OB gedaan, maar heeft jarenlang geen btw voldaan. Hij heeft evenmin de opgelegde naheffingsanslagen betaald. Het Openbaar Ministerie (OM) heeft daarom strafvervolg ingesteld. Ingevolge art. 69a AWR is het stelselmatig niet betalen van belastingen die men op aangifte moet voldoen, een strafbaar feit. De strafkamer van Hof Den Bosch heeft geoordeeld dat het OM niet-ontvankelijk is in die vervolging. De Belastingdienst had aan belanghebbende namelijk al verzuimboetes opgelegd voor het niet betalen van de belastingen volgens de aangiften OB. Als er geen nieuwe bezwaren zijn, kan het Openbaar Ministerie niet overgaan tot strafvervolg als de inspecteur voor exact hetzelfde feit verzuimboetes heeft opgelegd. Het OM had verzuimd om op	ECLI:NL:GHSHE:2021:1168

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	grond van nieuwe bezwaren een machtiging te vragen van de rechter-commissaris om vervolging in te stellen. Nu er niet is gebleken van nieuwe bezwaren en/of een machtiging, mag belanghebbende niet nogmaals voor exact hetzelfde feit bestraft worden. Daarmee is het ne-bis-in-idembeginsel geschonden. Ten overvloede merkt het hof nog op dat als er al sprake was geweest van nieuwe bezwaren en een machtiging, belanghebbende zich met succes had kunnen beroepen op een strafuitsluitingsgrond. Hij had namelijk de Belastingdienst tijdig verzocht om uitstel van betaling. Tijdens het onderzoek ter terechtzitting was nog niet beslist op dit verzoek. <i>Gerechtshof 's-Hertogenbosch 13 april 2021, nr. 20-003231-18</i>	
Iw 49 Awb 8:75 Awb 7:15	PKV van € 10.000 voor falende verzendadministratie inlenersaansprakelijkstelling De ontvanger stelde inlener X GmbH in juli 2019 aansprakelijk voor € 307.099 aan naheffingsaanslagen loonheffingen over 2012 en 2013 die het Bulgaarse bedrijf Y onbetaald had gelaten. X GmbH maakte bezwaar, waarop de ontvanger de aansprakelijkstelling vernietigde omdat hij niet kon bewijzen dat de naheffingsaanslagen daadwerkelijk aan Y waren verzonden. De ontvanger kende een proceskostenvergoeding (PKV) toe van € 261 voor de rechtskundige bijstand tijdens de bezwaarprocedure. X GmbH ging in beroep en maakte aanspraak op een integrale PKV, omdat de ontvanger volgens haar in vergaande mate onzorgvuldig had gehandeld. Rechtbank Zeeland-West-Brabant stelde X GmbH in het gelijk. Volgens de Rechtbank wist de ontvanger dat de naheffingsaanslagen handmatig naar een buitenlands adres verzonden zouden moeten worden, omdat het penaaanslagen waren. De ontvanger had op de zitting ook toegegeven dat er op het moment van de aansprakelijkstelling geen verzendadministratie was. De ontvanger had het daarom vóór het nemen van de beschikking aansprakelijkstelling duidelijk moeten zijn geweest dat hij geen bewijs van verzending van de naheffingsaanslagen had. Er was geen nader onderzoek ingesteld naar de bekendmaking van de naheffingsaanslagen, ondanks de wetenschap dat die aanslagen in het geheel onbetaald waren gebleven. Het was volgens de Rechtbank onder die omstandigheden ernstig onzorgvuldig om X GmbH aansprakelijk te stellen voor € 307.099 in verband met een niet-betaalde belastingschuld van Y. Van de ontvanger mocht immers extra zorgvuldigheid worden gevraagd om er zeker van te zijn dat de aansprakelijkstelling rechtmatig was. De Rechtbank vond een PKV van € 10.000 voor de bezwaarfase in dit geval redelijk. Voor de beroepsfase kende de Rechtbank een forfaitaire PKV toe van € 1.068. X GmbH had geen bijzondere omstandigheden aannemelijk gemaakt waaruit volgde dat de ontvanger met betrekking tot de beroepsprocedure tegen beter weten in of in ernstig onzorgvuldige mate verweer had gevoerd. <i>Rechtbank Zeeland-West-Brabant 1 april 2021 BRE20/5574</i>	ECLI:NL:RBZWB:2021:1884
Iw 17	Kamerbrief reactie uitblijven evaluatie artikel 17, 2e lid van de Invorderingswet 1990 Staatssecretaris Vijlbrief van Financiën stuurt de Tweede Kamer een brief met daarin de reactie op het uitblijven van de evaluatie van artikel 17, 2e lid van de Invorderingswet 1990.	Kamerbrief art. 17 Iw 1990

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
BW 3:84 Fw 43	Overtreding fiduciaverbod (art. 3:84 lid 3 BW)? Vernietiging koopovereenkomst op grond van faillissementspauliana. Bewijsvermoeden van art. 43 lid 1 sub 1 Fw <i>Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 30-03-2021, 200.254.877</i>	ECLI:NL:GHARL:2021:3039
Iw 19 Rv 475	Beslag op vakantiegeld: wat zijn de nieuwe regels? Wanneer de deurwaarder beslag op loon of uitkering heeft gelegd, valt het deel van het inkomen dat hoger is dan de beslagvrije voet onder het beslag, dus ook het vakantiegeld. Deze regel is met de komst van de Wet vereenvoudiging beslagvrije voet niet veranderd. Wel is het opletten bij een laag inkomen, wanneer de zogenaamde 5%-regel wordt toegepast. Wat valt dan onder het beslag? Het arrest van de Hoge Raad uit 2014 over beslag en vakantiegeld is nog steeds van belang. Een voorbeeld Er is in januari beslag gelegd op een bijstandsuitkering van € 1000 incl. en € 950 excl. vakantietoeslag. De beslagvrije voet bedraagt € 950. De gemeente draagt vanaf januari maandelijks € 50 af aan de deurwaarder. Op basis van het arrest van de Hoge Raad moet het vakantiegeld toegerekend worden aan de maanden waarin het is opgebouwd. Alleen wanneer het inkomen verhoogd met de aanspraak op vakantiegeld hoger is dan de beslagvrije voet, valt dat deel van het vakantiegeld onder het beslag. Dit betekent dat van de € 600 aan vakantiegeld € 350 (= 7 x € 50) ook onder het beslag valt. <i>Vóór 1 januari 2021 opgebouwd vakantiegeld</i> Als het vakantiegeld dat in 2021 wordt uitbetaald, gedeeltelijk in 2020 is opgebouwd, moet voor de beoordeling of dat deel van het vakantiegeld onder het beslag valt, de oude beslagvrije voet gehanteerd worden. Wanneer er in 2020 geen beslagruimte was, bijvoorbeeld vanwege hoge woonkosten, of omdat betrokkene een bijstandsuitkering volgens de kostendelersnorm ontving, dan valt het deel van het vakantiegeld dat in 2020 is opgebouwd, niet onder het beslag.	Schuldfinfo.nl
	Hoog oplopende kosten bij het opkopen van schulden Het opkopen van schulden is in trek bij vooral grote incassobureaus. Zij nemen hele portefeuilles telefoonvorderingen over. Fijn voor de oorspronkelijke schuldeiser: die kan de boeken sluiten. De debiteur kan echter rekenen op 21% extra kosten en dat is onredelijk. In feite kiest de schuldeiser door het verkopen van schulden voor een heel dure vorm van invordering.	Schuldfinfo.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	Volgens de Landelijke Organisatie Sociaal Raadslieden (LOSR) moeten deze extra kosten daarom gewoon voor rekening van de schuldeiser blijven. De LOSR heeft daarover een brief gestuurd aan de leden van de vaste Kamercommissies SZW en JenV. Wanneer een rekening niet op tijd betaald wordt heeft de schuldeiser drie mogelijkheden om de vordering te innen: – een eigen incassoafdeling int de vordering – de schuldeiser geeft een incassobureau of deurwaarder de opdracht om de vordering namens hem te innen – de schuldeiser verkoopt de vordering en laat het invorderen verder over aan deze partij Kosten van invordering Bij al deze drie mogelijkheden mogen incassokosten berekend worden. De hoogte daarvan hangt af van de hoogte van de vordering. Bij een hoofdsom tot € 2.500 zijn de incassokosten 15% van de hoofdsom, met een minimum van € 40. De hoogte van incassokosten kun je berekenen met de incassocalculator. Wanneer de vordering na de verschillende aanmaningen nog niet betaald is kan de debiteur worden gedagvaard. Naast de kosten van de procedure bij de rechter komen er dan <u>extra kosten</u> bij voor elke zogenaamde ambtshandeling die de deurwaarder verricht. Dat betreft het overhandigen van een dagvaarding en vonnis, en het leggen van beslag. Btw-opslag Die hogere kosten bij de verkoop van schulden ontstaan door de zogenaamde btw-opslag. Schuldeisers zijn btw verschuldigd over de kosten die incassobureaus en deurwaarders in rekening brengen. Wanneer de schuldeiser btw-plichtig is kan de btw verrekend worden met de af te dragen btw. Wanneer de schuldeiser niet btw-plichtig is, zoals verhuurders, verzekeraars, banken, medische beroepen en de overheid, worden de incassokosten en de kosten voor ambtshandelingen met een btw-opslag verhoogd.	
BW 7:686	Niet van toepassing zijn van de Algemene termijnenwet leidt niet tot een kortere termijn Indien de Algemene termijnenwet niet van toepassing is op een termijn, dan wordt deze termijn niet verlengd indien de laatste dag daarvan op een zaterdag, zondag of een algemeen erkende feestdag valt. Dit heeft evenwel niet tot gevolg dat indien de termijn op een zaterdag, zondag of algemeen erkende feestdag eindigt, de termijn wordt verkort tot de daaraan voorafgaande dag die niet zo'n dag is. <i>Hoge Raad 21-05-2021, 20/00929</i>	ECLI:NL:HR:2021:747
Awr 52a	Correspondentie met advocaat onder verschoningsrecht X was in 2009 gewond geraakt bij een vliegtuigongeluk met een Boeing van Turkish Airlines. Hij ontving schadevergoedingen van Turkish Airlines en Boeing, maar vermeldde die niet in zijn aangifte IB. Na een melding op grond van de Wet MOT startte de FIOD in 2013 een onderzoek. De inspecteur stuurde vragenbrieven aan X. De advocaat van X verstrekke hierop de settlement demand, de	ECLI:NL:HR:2021:751

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	tegen Boeing ingediende schadeclaim. De inspecteur legde vervolgens in juli 2014 dadelijk en ineens invorderbare navorderingsaanslagen op over 2009, 2010 en 2012. De navorderingsaanslagen werden op het huisadres van X uitgereikt door een delegatie van de FIOD, waarvan ook de inspecteur deel uitmaakte. De inspecteur nam tijdens het huisbezoek een ordner mee met correspondentie tussen X en zijn advocaat. X maakte bezwaar tegen de navorderingsaanslagen, waarop de inspecteur aanvullende vragen stelde over de settlement demand. X weigerde de informatie te verstrekken. De inspecteur gaf daarna een (eerste) informatiebeschikking af. Vervolgens stelde de inspecteur vragen aan X over in het buitenland opgekomen en/of gehouden inkomsten en vermogen, maar ook die weigerde X te beantwoorden. De inspecteur gaf daarom een tweede informatiebeschikking af. Hof Den Bosch besliste dat de tweede informatiebeschikking moest worden vernietigd. Elke vraag daarin berustte uitsluitend op informatie die was opgenomen in de ordner. De advocaat van X had zich tegenover de inspecteur voor alle stukken in de ordner beroepen op zijn verschoningsrecht. Het Hof handhaafde wel de eerste informatiebeschikking. X ging in cassatie en de staatssecretaris stelde incidenteel beroep in cassatie in. De Hoge Raad besliste dat niet kon worden gezegd dat de inspecteur op onrechtmatige wijze in bezit van de settlement demand was gekomen, aangezien X met het (doen) verstrekken van de settlement demand ervan had afgezien gebruik te maken van zijn recht om de gevraagde gegevens niet te verstrekken met een beroep op de vertrouwelijkheid van zijn contacten met de door hem benaderde geheimhouder. De Hoge Raad besliste vervolgens dat de tweede informatiebeschikking terecht was vernietigd en verwierp de stelling van de staatssecretaris dat een deel van de gestelde vragen betrekking had op informatie die niet (langer) onder het verschoningsrecht van de advocaat viel, omdat de aan deze vragen ten grondslag liggende documenten in het kader van een civiele procedure waren verstrekt aan een derde (Boeing). De enkele omstandigheid dat de advocaat stukken die tot het aan hem toevertrouwde materiaal gerekend konden worden, ter kennis van een wederpartij van zijn cliënt had gebracht in verband met onderhandelingen waarbij, of een geding waarin hij zijn bijstand had verleend, bracht niet mee dat de advocaat ten aanzien van die stukken tegenover anderen niet langer een beroep op zijn verschoningsrecht kon doen. De Hoge Raad was het ook niet met de staatssecretaris eens dat het verschoningsrecht van een advocaat zich niet kon uitstrekken tot stukken die geen juridische bevindingen, kwalificaties of conclusies bevatten. Een dergelijke beperking van het verschoningsrecht vond, zo algemeen geformuleerd, geen steun in het recht. <i>Hoge Raad 21 mei 2021, nr. 19/02508</i>	
Awb 2:2	Weigering gemachtigde door Belastingdienst niet in strijd met EU-Handvest [] werkte als juridisch adviseur en verleende rechtsbijstand aan cliënten in geschillen met de Belastingdienst over de BPM. Omdat hij zich volgens de Belastingdienst regelmatig schuldig maakte aan onacceptabel gedrag tegenover medewerkers van de Belastingdienst, weigerde [] Belastingdienst hem als gemachtigde voor een periode van drie en vervolgens voor nog eens zes maanden. [] ging in beroep en	ECLI:NL:RVS:2021:1061

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	stelde dat deze weigering op grond van artikel 2:2, lid 1, Awb in strijd was met de in het EU-Handvest opgenomen grondrechten en het verbod op détournement de pouvoir. De ABRvS besliste dat kwestie binnen de werkingssfeer van het EU-Handvest viel, omdat [] zijn juridische diensten verrichtte vanuit zijn in Nederland gevestigde bedrijven en optrad als gemachtigde bij de Belastingdienst voor zowel cliënten in Nederland als voor cliënten die in een andere EU-lidstaat woonden. Door de weigeringen als gemachtigde van alle cliënten die hij bij de Belastingdienst vertegenwoordigde werd [] in zijn recht op vrij verkeer van diensten beperkt. Het ging daarom om een situatie die binnen de werkingssfeer van het vrij verkeer van diensten viel en het recht van de Unie werd ten uitvoer gebracht in de zin van artikel 51, lid 1, EU-Handvest, zoals ook was beslist in het Pfleger-arrest van het EU-Hof van Justitie. De ABRvS besliste vervolgens dat de regeling van artikel 2:2 Awb niet onverenigbaar was met de in de artikelen 11, 16, 17 en 47 EU-Handvest opgenomen rechten. De weigering als gemachtigde ging volgens de ABRvS ook niet verder dan noodzakelijk was. De [] Belastingdienst had zich op het standpunt mogen stellen dat er tegen [] ernstige bezwaren waren als bedoeld in artikel 2:2 Awb en had hem op die grond mogen weigeren als gemachtigde. Daarbij was van belang dat [] geen gehoor had gegeven aan eerdere waarschuwingen en dat gesprekken met de Belastingdienst over zijn houding naar zijn medewerkers geen gunstig resultaat hadden gehad. Verder waren de weigeringen beperkt qua duur en waren zijn cliënten tijdig in de gelegenheid gesteld zich door een nieuwe gemachtigde te laten bijstaan. <i>Raad van State 19 mei 2021, nr. 202002859/1/A3</i>	
	Aansprakelijkheid voor verpagingsrente over BTW-schulden EU-proof De Bulgaarse vennootschap Alti OOD kocht in 2004 een maaidorser, een tractor en een wagen van de Bulgaarse onderneming Fotomag die de landbouwmachines in het Verenigd Koninkrijk had gekocht. De Bulgaarse Belastingdienst legde aan Fotomag een naheffingsaanslag BTW op. Na een belastingcontrole kreeg ook Alti een naheffingsaanslag en werd Alti als hoofdelijke schuldenaar verplicht de BTW te voldoen die in de drie door Fotomag opgestelde facturen was opgenomen, maar niet was betaald. Alti ging in beroep. De Bulgaarse rechter stelde prejudiciële vragen aan het EU-Hof van Justitie. De rechter wilde weten of de hoofdelijke aansprakelijkheid van een BTW-geregistreerde afnemer van een belastbare goederenlevering voor de door zijn leverancier niet-betaalde BTW niet alleen betrekking had op de BTW-schuld, maar ook op de daarover verschuldigde wettelijke rente. Het EU-Hof antwoordde dat het niet in strijd was met artikel 205 BTW-Richtlijn 2006 wanneer degene die hoofdelijk aansprakelijk was gesteld in de zin van dat artikel, bovenop het bedrag aan BTW dat niet was voldaan door de tot voldoening daarvan gehouden persoon ook de verpagingsrente moest betalen die door deze schuldenaar over dat bedrag verschuldigd was, wanneer vaststond dat eerstgenoemde, toen hij gebruik maakte van zijn recht op aftrek, wist of had moeten weten dat die schuldenaar de BTW niet zou afdragen. <i>EU-Hof van Justitie 20 mei 2021, nr. C-4/20</i>	Uitspraak EU

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
WCO I	Kabinet wil maatschappelijke schade in faillissementen voorkomen Als faillissementen van bijvoorbeeld ziekenhuizen of onderwijsinstellingen zich voordoen, moeten deze in stilte kunnen worden voorbereid door de toekomstig curator. Zo kan veel maatschappelijke schade en persoonlijk leed voor de betrokken patiënten of studenten worden voorkomen. Om hiervoor te zorgen, heeft de ministerraad op voorstel van minister Dekker voor Rechtsbescherming ingestemd met het in consultatie brengen van een nieuwe regeling. Dit is een novelle op de Wet continuïteit ondernemingen I (WCO I). Minister Dekker over het belang van deze regeling: "Als alle inspanningen toch niet voorkomen dat maatschappelijk belangrijke ondernemingen failliet gaan, moeten de activiteiten in ieder geval gecontroleerd kunnen worden afgebouwd. Bij een ziekenhuis kan hiermee worden voorkomen dat de patiëntveiligheid in het gedrang komt." Wet continuïteit ondernemingen I Bij de Eerste Kamer is sinds enige tijd een voorstel voor de Wet continuïteit ondernemingen I (WCO I) in behandeling. Dit voorstel maakt het wettelijk mogelijk dat rechters bij een aanstaand faillissement van in principe elke onderneming, al vóór de faillietverklaring kunnen meedelen wie aangesteld zal worden als curator. De curator kan zich op die manier in relatieve rust voorbereiden op de taak die hem te wachten staat. Zo kan hij na de faillietverklaring direct daadkrachtig handelen. Dit vergroot de kans op een maximale opbrengst voor de schuldeisers en een doorstart van nog rendabele bedrijfsonderdelen met behoud van werkplekken voor de werknemers. De behandeling van de WCO I is door de Eerste Kamer aangehouden omdat er ook nog een ander wetsvoorstel in voorbereiding is dat de positie van werknemers regelt in geval van zo'n doorstart, de 'Wet overgang van onderneming in faillissement' (WOVOF). De senatoren hebben er terecht op gewezen dat de wetsvoorstellen met elkaar samenhangen en willen ze daarom gezamenlijk behandelen. Op dit moment loopt er alleen ook nog een prejudiciële procedure bij het Hof van Justitie van de Europese Unie. De uitkomst van die procedure kan van invloed zijn op hoe de WOVOF er uiteindelijk uit moet komen te zien en daarom wordt daar nu eerst op gewacht. Stille voorbereidingsfase nu gewenst In de tussentijd zijn er echter situaties geweest waarin een stille voorbereidingsfase, zoals de WCO I regelt, heel gewenst zou zijn geweest. Dit concludeerde de Onderzoeksraad voor Veiligheid bijvoorbeeld in zijn rapport "Faillissement MC Slotervaart en MC IJsselmeerziekenhuizen; risico's voor patiëntveiligheid". Voor minister Dekker is dit aanleiding om te komen met een novelle bij de WCO I. Deze novelle zorgt ervoor dat het toepassingsbereik van de WCO I wordt ingeperkt en dat de focus van de regeling komt te liggen op ondernemingen met activiteiten waarbij maatschappelijke belangen worden gediend, zoals ziekenhuizen en onderwijsinstellingen. De novelle maakt een gecontroleerde afbouw van activiteiten mogelijk in faillissement en houdt tegelijkertijd rekening met de nog niet uitgekristalliseerde positie van werknemers, door de tijdelijke	Internetconsultatie Novelle WCO I Wvs WCO I MvT WCO I

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	inperking van het toepassingsbereik van de regeling. Het toepassingsbereik van de WCO I wordt nu tijdelijk ingeperkt om tegemoet te komen aan de dringende behoefte in de praktijk. Als het wetgevingstraject betreffende de WOVF straks weer wordt hervat, zal de reikwijdte van WCO I weer worden verbreed.	
Corona	Belastingmaatregelen Ondernemers mogen later beginnen en langer doen over het aflossen van de belastingsschuld die zij vanwege de coronacrisis hebben opgebouwd. Zij hoeven nu pas vanaf 1 oktober 2022 te starten met betalen en hier is vijf jaar de tijd voor. Dit was drie jaar vanaf 1 oktober 2021. Wel wordt van ondernemers verwacht dat zij vanaf 1 juli 2021 weer gewoon belasting gaan betalen. Ook de voorwaarden om af te lossen worden verder versoepeld. De invorderingsrente, een prikkel om belastingsschulden op tijd te betalen, gaat stapsgewijs naar het oude niveau. Dit betekent dat op 1 januari 2022 het percentage invorderingsrente op 1% in plaats van 4% wordt vastgesteld, en vervolgens stapsgewijs omhoog gaat tot 4% op 1 januari 2024. Op dit moment hebben ruim 250.000 ondernemers uitstel van betaling voor een bedrag van € 16 miljard. Dit is daarmee een van de belangrijke maatregelen geweest om ondernemers in een lastige tijd te ondersteunen. Veel ondernemers hebben al (een deel) afgelost; in totaal heeft € 36 miljard aan belastinguitstel opengestaan. Om ongelijkheid tussen ondernemers te voorkomen, is daarom geen sprake van generieke kwijtschelding van nog openstaande belastingsschulden. Het kabinet wil levensvatbare bedrijven voor wie de bovenstaande maatregelen niet voldoende zijn om door te gaan, toch helpen. Een soepele opstelling van de Belastingdienst helpt ondernemers vooral als andere schuldeisers ook coulant zijn. Het kabinet voert hier met andere schuldeisers gesprekken over. Om dit te versnellen worden er binnenkort rondetafelgesprekken georganiseerd. Bij versoepelingen kan bijvoorbeeld gedacht worden aan het opgeven van de voorrangsposities van verschillende schuldeisers. Een aantal andere belastingmaatregelen die wegens corona genomen zijn, zoals de betaalpaus voor hypotheekverplichtingen en het onbelast kunnen vergoeden van reiskosten, wordt verlengd tot 1 oktober 2021	Persbericht 2021-05-21
Algemeen	Ingrijpende fiscale beleidswijzigingen teveel gevraagd voor Belastingdienst De Algemene Rekenkamer heeft in haar verantwoordingsonderzoek over 2020 opgemerkt dat er alleen ruimte is voor nieuwe fiscale beleidswijzigingen als zij geen grote wissel trekken op de Belastingdienst. De Belastingdienst heeft volgens de Algemene Rekenkamer een aantal jaren nodig om de basisvoorzieningen op orde te brengen (zoals informatievoorziening en verouderde IT-systemen) en fouten uit het verleden te herstellen. Onverwachte beleidswijzigingen en aanpassingen in IT-systemen kunnen niet eenvoudig worden uitgevoerd en gaan ten koste van de capaciteit die nodig is om de bedrijfsvoering	Nieuwsbericht Algemene rekenkamer

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	op orde te krijgen. De Rekenkamer spreekt verder van een onvolkomenheid bij de regie op handhaving. Het schort aan een onderbouwing welke instrumenten voor handhaving van belastingaangiften worden ingezet. De Belastingdienst weet niet of het effectiever is om in te zetten op het voorkomen dat bedrijven en burgers niet correct aangifte doen, of op het controleren van aangiften achteraf. Daarmee is het niet duidelijk of er voldoende belastingambtenaren zijn voor het uitvoeren van controles en hoe deze op de meest doelmatige manier kunnen worden ingezet. Specifiek bij het onderdeel voor schenk- en erfbelasting is niet duidelijk of het toezicht voldoende is. Aangiften voor deze belasting worden veelal handmatig gecontroleerd, omdat geautomatiseerde systemen nog onvoldoende functioneren. De Algemene Rekenkamer signaleert verder dat de Belastingdienst door de coronacrisis minder controles ter plaatse heeft kunnen uitvoeren bij het MKB en grote ondernemingen. Tot slot is de besluitvorming over gedupeerde ouders in de kinderopvangtoeslagaffaire volgens de Algemene Rekenkamer zorgvuldig, maar functioneert de speciaal opgerichte organisatie die de hersteloperatie uitvoert te weinig als een crisisorganisatie. Er is veel aandacht voor de interne organisatie en nog te weinig voor het contact met de ouders. Algemene Rekenkamer 19 mei 2021	
Iw 28b	Geen ISV wegens overschrijding redelijke termijn in procedure over rentevergoeding van € 0,80 Rechtbank Oost-Brabant oordeelt dat X geen recht heeft op een vergoeding van invorderingsrente omdat X niet heeft verzocht om uitstel van betaling van de aan hem opgelegde aanslag watersysteemheffing 2010. Aan X is bij beschikking een bedrag van invorderingsrente vergoed van € 1,20. In beroep stelt X dat de vergoeding moet worden verhoogd naar € 2. Rechtbank Oost-Brabant oordeelt dat X geen recht heeft op een vergoeding van invorderingsrente omdat X niet heeft verzocht om uitstel van betaling van de aan hem opgelegde aanslag watersysteemheffing 2010. Op grond van art. 28b IW 1990 wordt aan de belastingschuldige alleen invorderingsrente vergoed indien de belastingaanslag wordt verminderd of herzien tot een lager bedrag dan inmiddels op die aanslag is betaald en de belastingschuldige eerder een verzoek om uitstel van betaling met betrekking tot het bestreden bedrag heeft gedaan dat door de invorderingsambtenaar bij beschikking is afgewezen. Verder gaat de rechtbank voorbij aan de schending van de hoorplicht in de bezwaarfase. De rechtbank legt uit dat X in beroep zijn bezwaren schriftelijk heeft kunnen uiteenzetten en er geen geschil van mening meer is over de feiten en de waardering daarvan. Ten slotte oordeelt de rechtbank dat X geen recht heeft op een schadevergoeding wegens overschrijding van de redelijke termijn gelet op het geringe financiële belang van de zaak. <i>Rechtbank Oost-Brabant 15-04-2021, 19/318</i>	ECLI:NL:RBOBR:2021:1714
Iw 70kwijtschelding	Nota n.a.v. het verslag bij Fiscale verzamelwet 2022 naar Tweede Kamer De staatssecretarissen van Financiën hebben de nota naar aanleiding van het verslag bij de Fiscale verzamelwet 2022 naar de Tweede Kamer gestuurd.	Kst 35 708, nr. 6

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	Dit wetsvoorstel bevat onder meer een introductie in de dividendbelasting van een inhoudingsvrijstelling voor vennootschappen met landgoederen in de zin van de Natuurschoonwet 1928, een aantal wijzigingen in de Algemene douanewet, een technische aanpassing in de afvalstoffenbelasting; het introduceren van een nieuwe rentebepaling in de Invorderingswet 1990 (IW 1990), het vervallen van de horizonbepaling in de IW 1990 en het opnemen van een algemene antimisbruikmaatregel in de Wet op de internationale bijstandsverlening bij de heffing van belastingen. Het is de bedoeling dat de voorstellen op 1 januari 2022 in werking treden. In hun antwoorden gaan de bewindslieden uitgebreid in op vragen van Tweede Kamerleden over deze voorstellen. Aangezien een deel van de maatregelen die anders in het pakket Belastingplan zouden zitten, nu in deze verzamelwetten opgenomen zijn, leiden zij daadwerkelijk tot een minder omvangrijk pakket in het najaar. Met de Fiscale verzamelwetten van 2021 en 2022 zijn weliswaar stappen voor het meer spreiden van wetgeving gezet, maar er moet ook nog veel gedaan worden om tot meer tijd en aandacht voor de parlementaire behandeling van wetsvoorstellen te komen.	
Awb 6:7, 6:8 en 6:15 Awr 22j en 26c	Een keer uitspraak op bezwaar, en dan is het klaar Een bezwaarprocedure eindigt als de inspecteur uitspraak op een bezwaarschrift doet. Komt de belastingplichtige daarna nog met een tweede bezwaarschrift over hetzelfde onderwerp? Dan moet de Belastingdienst dit bezwaarschrift aanmerken als een beroepschrift en verzenden naar de rechtbank. Een man kreeg naar aanleiding van het vrijwillig melden van zijn vermogen op een Zwitserse bankrekening een navorderingsaanslag opgelegd. Deze aanslag had als dagtekening 4 augustus 2018. Vervolgens ontving de Belastingdienst op 7 september 2018 het bezwaarschrift van de man tegen deze navorderingsaanslag. De inspecteur verklaarde dit bezwaarschrift op 17 december 2018 ongegrond. De man kende geen beroep aan tegen deze uitspraak. Tweede bezwaarschrift Op 29 november 2019 legde de fiscus aanslagen IB/PVV over de jaren 2015 tot en met 2017 op aan de man. Op 3 december 2019 ontving de inspecteur een reactie van de man op deze aanslagen. Daarnaast bracht de man in deze reactie opnieuw de navorderingsaanslag over 2014 aan de orde. De Belastingdienst merkte de reactie aan als een tweede bezwaarschrift en een verzoek om ambtshalve vermindering. De inspecteur verklaarde het tweede bezwaarschrift ongegrond en wees het verzoek om ambtshalve vermindering af. De man vindt dat de fiscus zich daar erg gemakkelijk mee van afmaakt en gaat in beroep. Twee keer uitspraak doen kan niet Rechtbank Noord-Nederland wijst de fiscus erop dat de bezwaarprocedure tegen de naheffingsaanslag op 17 december 2018 is geëindigd. Op die dag heeft de inspecteur immers uitspraak op bezwaar gedaan. Hij kan niet voor een tweede maal uitspraak op bezwaar doen. In plaats daarvan	ECLI:NL:RBNNE:2021:1772

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	had hij het bezwaarschrift als beroepschrift moeten opsturen naar de rechtbank. Te laat beroepschrift Vervolgens behandelt de rechtbank het bezwaar als een beroepschrift. De rechtbank constateert dat dit beroepschrift niet-ontvankelijk is. De beroepstermijn van zes weken begon te lopen op 18 december 2018 en is dus op geëindigd op 28 januari 2019. De Belastingdienst heeft echter de reactie van de man pas ontvangen op 3 december 2019. Dit is een ruime overschrijding van de beroepstermijn. De man geeft daarvoor geen goed excuus. Ten slotte verklaart de rechtbank ook het beroep tegen de afwijzing van het verzoek om ambtshalve vermindering niet-ontvankelijk. <i>Rechtbank Noord-Nederland 7 mei 2021, AWB 20/1483</i>	
	Kwijtschelden belastingenschuld beloont slecht ondernemerschap De coronacrisis heeft vrijwel elke ondernemer in Nederland slapeloze nachten bezorgd. Belastingenschulden kwijtschelden voor falende ondernemers is niet fair tegenover ondernemers die het hoofd boven water hebben gehouden, vindt Michael Bouwens. Tienduizenden ondernemers die door de coronacrisis zijn geraakt, hebben uitstel van belasting aangevraagd, zo lezen we deze week in het FD. Een aanzienlijk deel van hen heeft de wens uitgesproken om de belastingenschuld helemaal kwijt te laten schelden. Uitstel is tot daaraan toe, maar kwijtschelding is simpelweg oneerlijk. Belastingen worden niet voor niets geheven. Kwijtschelden betekent dat er ergens een gat valt dat moet worden aangevuld door burger of bedrijfsleven. In beginsel kan van beide groepen best worden verwacht dat zij in uitdagende tijden extra worden belast. Maar er is geen enkel argument te bedenken waarom zij falende ondernemers overeind moeten houden, zodat die een tweede kans krijgen.	FD 2021-05-21
Corona	COVID-19 en de gevolgen voor het Nederlandse mkb en banken In dit achtergronddocument behorend bij de Risicorapportage Financiële Markten 2021 kwantificeren we de gevolgen van de coronacrisis voor het Nederlandse mkb en bankwezen. De steunmaatregelen hebben het aantal bedrijven met een kwetsbare solvabiliteitspositie begrensd. We hebben de gevolgen van de coronacrisis op balansen van het Nederlandse mkb becijferd. We modelleren voor deze analyse hoe balansen zich gedurende het hele jaar 2020 hebben ontwikkeld. Uit onze scenario's blijkt dat, indien bedrijven geen gebruik hadden gemaakt van de steunmaatregelen, het aantal mkb-bedrijven met een negatieve solvabiliteitspositie circa 2%-punt hoger was geweest dan in het scenario zonder coronacrisis. Door de steunmaatregelen wordt die toename beperkt tot circa 0,2%-punt. Een negatieve solvabiliteit zien wij als risicovol, omdat een bedrijf daardoor potentieel failliet kan gaan. De solvabiliteitsposities van bedrijven in de horeca zijn door de steunmaatregelen het sterkst verbeterd: zonder steunpakketten zouden er ten minste 10%-punt meer horecabedrijven zijn geweest met een risicovolle	Rapport CPB

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	solvabiliteitspositie dan in een 'normaal' jaar zonder coronacrisis. Door de steunmaatregelen wordt dit voor de horeca beperkt tot ongeveer 3%-punt. Onze inschatting van de solvabiliteitsposities kent beperkingen. We maken gebruik van financiële gegevens van bedrijven, gecombineerd met data over het gebruik van steunmaatregelen. Deze benodigde data is alleen beschikbaar voor bv's. Hierdoor ontbreekt bijvoorbeeld een aanzienlijk deel van de horecabedrijven en vrijwel alle 'zzp'ers', omdat deze vaak als rechtsvorm eenmanszaak hebben. Ook ontbreken gegevens over kosten die bedrijven gemaakt hebben, waardoor we die hebben geschat. Deze inschatting is optimistisch te noemen, omdat wij veronderstellen dat bedrijven (met het oog op omzetverlies) kosten verlagen, zoals ze dat ook in een 'normaal' jaar zouden hebben gedaan. Het is denkbaar dat bedrijven 'semi-variabele' kosten, doordat contracten nog doorlopen, niet hebben kunnen verlagen. Het aantal kwetsbare bedrijven zou in dat geval hoger zijn geweest. Ten slotte beschouwen wij de periode tot en met december 2020. Sindsdien zijn additionele lockdowns afgekondigd, waardoor solvabiliteitsposities vermoedelijk verder zijn verslechterd. Kernkapitaalratio's van Nederlandse banken worden slechts (zeer) beperkt geraakt ten gevolge van de coronacrisis. De gevolgen voor de kernkapitaalposities van Nederlandse banken, door blootstelling (via bedrijfsleningen) aan mogelijk insolvable bedrijven, blijven zeer beperkt. Dat resultaat is hoofdzakelijk gedreven door de relatief lage blootstelling aan sectoren met de meeste kwetsbare bedrijven. Deze conclusie volgt uit een herkalibratie van de bankenanalyse uit 2020 . De gemiddelde kernkapitaalratio daalt naar verwachting per eind 2020 met 0,6%-punt (ten opzichte van 16,2%) en blijft gemiddeld ruim boven de 15%.	
Algemeen	Alex Brenninkmeijer: "Gerechtsdeurwaarders zorgen voor maatwerk in de tenuitvoerlegging" Een overheid functioneert goed wanneer de machten gescheiden zijn. Die opvatting is breed gedeeld, maar de overheid zet toch vaak meerdere petten op. De rapporten van de commissies Van Dam en Bosman laten zien dat burgers daardoor in de knel komen. Ook gerechtsdeurwaarders zien de gevolgen dagelijks in hun werk. Oud-ombudsman Alex Brenninkmeijer pleit al jaren voor meer tegenspraak. KBvG-bestuurslid Barbara ter Kuile sprak met hem over de preferente positie van de overheid als schuldeiser, het belang van maatwerk in de tenuitvoerlegging en de rol van de gerechtsdeurwaarder daarbij. Ter Kuile: "Gerechtsdeurwaarders moeten er blind op kunnen vertrouwen dat de executoriale titel en de juridische grondslag voor invordering klopt. Dat vertrouwen is de basis voor ons handelen. Maar door de kinderopvangtoeslagaffaire ben ik gaan twijfelen of dat wel altijd zo is bij de overheid als schuldeiser. Verschillende overheidsinstanties mogen zelf beslag leggen op bankrekeningen en salarissen, zonder enige onafhankelijke toetsing vooraf. Dat betekent dat niemand anders ernaar kijkt: van het uitschrijven van bijvoorbeeld een verkeersboete tot en met de gedwongen afschrijving van een bankrekening. Bij private schuldeisers kijkt er eerst een rechter naar, en neemt de onafhankelijke	KBvG.nl

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	gerechtsdeurwaarder de tenuitvoerlegging voor zijn rekening. De overheid heeft zichzelf in de afgelopen jaren alle rollen toebedeeld. Hoe kijkt u hiernaar, vanuit uw pleidooi voor meer tegenspraak?" Brenninkmeijer: "Mijn analyse is in het kort dat de Nederlandse overheid zeer gericht is op efficiënt werken. De vraag daarbij is: hoe organiseer je tegenwicht tegen die doorslaande efficiëntie? Fundamenteel uitgangspunt daarbij is: de overheid moet behoorlijk en evenredig handelen. Wanneer de weegschaal niet in evenwicht is, moet je je afvragen of de uitkomst evenredig is. Toegespitst op de toeslagenaffaire zie je dat die tegenwichten onvoldoende hebben gewerkt. Dat heeft geleid tot een drastische en draconische uitvoeringspraktijk waarbij de overheid in alle opzichten het gewicht heeft geplaatst aan de eigen kant. De mensen om wie het ging werden geconfronteerd met hoge schulden, het ontbreken van een betalingsregeling én een directe en volledige invordering - voor zover dat nog haalbaar was. De overheid zelf kwalificeerde iedere vorm van uitstel of betalingsregeling als 'fraude'. Burgers waren volstrekt kansloos." "Dat maatwerk ontbreekt totaal bij de overheid" Ter Kuile: "Is het eigenlijk wel mogelijk om alles in één hand te houden en tegelijk oog te hebben voor zaken die niet goed gaan? Kan de overheid dit wel zelf veranderen?" Brenninkmeijer: "De rechtspraak moet onafhankelijk en onpartijdig zijn. Dat is een fundamentele eis. Wanneer de rechter er niet aan te pas komt en de overheid zelf de titel verschaft, moet de overheid zelf dus ook een goede afweging maken, vanuit de behoorlijkheidsbeginselen: zorgvuldigheid, redelijkheid, proportionaliteit en gelijkheid. Maar door de focus op efficiency en bedrijfsmatig denken is er uiteindelijk heel weinig afwegingsruimte. Dat is een probleem. Vervolgens hoor ik steeds de roep om maatwerk, als maatschappelijke en politieke reactie op de toeslagenaffaire. Dat is vanuit het perspectief van de gerechtsdeurwaarder ook wenselijk, want zo kun je je werk redelijk en waarachtig doen. Maar of het nu gaat om uitkeringen van het UWV, de sociale zekerheid, toeslagen of de Belastingdienst: dat maatwerk ontbreekt totaal bij de overheid. En het is ook simpelweg niet mogelijk in de wijze waarop de wet wordt uitgevoerd. Er zou een heel ander overheidsapparaat moeten worden opgetuigd om maatwerk te kunnen leveren. Als de overheid bedrijfsmatig en geautomatiseerd wil werken, en geen enkele weging in concrete gevallen wil toestaan, dan is de overheid een gewetenloze incasseerder die maatschappelijk onnodige schade veroorzaakt." Ter Kuile: "Sinds januari dit jaar is weliswaar het bestaansminimum voor mensen met schulden beter geborgd door de vereenvoudigde beslagvrije voet (vBVV). Maar dezelfde overheid die dat regelt mag - als enige schuldeiser - beslag leggen op kredietruimte van bankrekeningen. Daarmee worden schuldenaren dieper in de problemen gedrukt. Bovendien mag de overheid als eerste vorderen, vóór andere schuldeisers. Werkt die preferentie niet in de hand dat er te weinig wordt gekeken naar de andere belangen?"	

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	Brenninkmeijer: "In feite is het een ketenprobleem: zeker bij complexere situaties, met veel verschillende soorten schuldeisers, neemt de overheid in verschillende hoedanigheden een steeds prominentere rol in en eist steeds de eerste plaats op. Juist de overheid moet behoorlijk en zorgvuldig handelen bij het afwegen van alle belangen. Maar dat wordt hierbij niet goed gewaarborgd. Dit zou onderwerp kunnen zijn van veel breder onderzoek: wat is nu de structuur van schuldproblemen in onze samenleving? En wat is vanuit maatschappelijk oogpunt de beste remedie wanneer er in een gezin ook onderliggende problemen zijn zoals ziekte, werkloosheid en armoede? Er gaan nu tonnen aan geld naar zo'n gezin om ze bij te staan, terwijl het echte probleem is dat er te weinig inkomen is: op bijstandsniveau of daar nog onder. Dat kan uiteindelijk leiden tot dakloosheid en alles wat daaruit voortvloeit. De maatschappelijke kosten hiervan zijn enorm. Wat werkt dan het beste voor die gevallen die op de rand zitten van een redelijk bestaan? Je kunt je afvragen of de preferente positie van de overheid niet zorgt voor disbalans. Zeker als de toets voor behoorlijk handelen daarbij afwezig blijft."	
Corona	COVID-19: Toetsingkader TAO-krediet voor corona-doorstartkrediet mkb Het kabinet introduceert het TOA-krediet voor mkb-ondernemers die met gebruikmaking van de Wet homologatie onderhands akkoord (WHOA), hun bedrijf willen doorstarten. Minister Van 't Wout heeft de Tweede Kamer geïnformeerd over de uitwerking van de kredietfaciliteit en het voor deze kredietfaciliteit ingevulde toetsingskader risicoregelingen. Het krediet is onderdeel van het Time Out Arrangement (TOA) en is bedoeld voor mkb-bedrijven die beschikken over bedrijfsactiviteiten die voldoende levensvatbaar zijn. Voor het TOA-krediet maakt het kabinet € 200 miljoen vrij. De financiering voor de verstrekking van de TOA-kredieten zal op basis van een privaatrechtelijke overeenkomst worden verstrekt aan Qredits die als non-bancaire financier de aanvragen voor het TOA-krediet gaat beoordelen en verstrekken. Het loket opent op 1 juni. Het TOA-krediet kan door een bedrijf worden aangevraagd vanaf het moment dat een WHOA-procedure wordt opgestart maar wordt pas toegekend nadat het WHOA-akkoord definitief tot stand is gebracht. Het TOA-krediet zal bestaan uit twee bestanddelen, te weten werkkapitaal en achtergesteld vermogen (maximaal 30% van het TOA-krediet). Het TOA-krediet bedraagt maximaal € 35.000. De looptijd is negen jaar. De eerste drie jaar, tot en met 2024, worden leningen verstrekt. De leningen die door Qredits aan mkb-bedrijven worden verstrekt zullen een maximale looptijd hebben van zes jaar. Er zal aan de mkb-bedrijven een rente worden gerekend van 2,5% voor het werkkapitaal en voor het achtergesteld vermogen van 5,25%.	Kamerbrief
Toeslagen	Ombudsman wil verdere problemen voor toeslaggedupeerden voorkomen De Nationale Ombudsman heeft de eerste rapportage monitor klachtbehandeling Uitvoeringsorganisatie Herstel Toeslagen (UHT) gepubliceerd. Daarin staat dat de klachten tot en met februari 2021 goed zijn aangepakt, maar ook dat het aantal klachten inmiddels toeneemt. Daarnaast is er volgens de Ombudsman een groep gedupeerden die extra	Nieuwsbericht NO

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	aandacht nodig heeft, namelijk diegenen die op basis van een eerste lichte toets zijn afgewezen voor compensatie. Volgens de Ombudsman is het de plicht van het kabinet om deze gedupeerden, vooral diegenen met financiële problemen, niet nog langer in onzekerheid te laten. De groep die voorlopig is afgewezen moet binnen de wettelijke termijn van zes maanden een definitieve beslissing krijgen. Dit betekent dat iedereen die vóór 15 februari 2021 bij de UHT een verzoek heeft ingediend, uiterlijk 15 augustus 2021 moet weten of zij in aanmerking komen voor het bedrag van € 30.000 (de Catshuisregeling). De Ombudsman ziet op vier punten ruimte voor verbetering van de klachtbehandeling en doet hiervoor de volgende aanbevelingen: 1. Maak het voor burgers mogelijk om een klacht in te dienen per e-mail of via een digitaal klachtenformulier. 2. Stuur bij afhandeling van de klacht altijd een eindbericht waarin de UHT uitlegt wat de klacht was, welke acties zijn ondernomen en welke afspraken zijn gemaakt. 3. Ga zorgvuldig om met de signalen die de klachtbehandelaars afgeven. Hun ervaringen en adviezen zijn belangrijke input voor het verbeteren van de klachtbehandeling én van de hersteloperatie. 4. Wees voorbereid en reageer snel en op de juiste manier op de forse toename van het aantal klachten die duidelijk zichtbaar is. De kwaliteit en de afhandelingstermijn van de klachtbehandeling staan daardoor nu al onder druk. Zorg dat ook in drukke tijden de kwaliteit van de klachtbehandeling blijft voldoen aan de basisvereisten voor professionele klachtbehandeling. In het najaar van 2021 volgt een tweede rapportage over de klachtbehandeling. Een belangrijk aandachtspunt daarbij zal zijn of de UHT het groeiend aantal klachten over de hersteloperatie tijdig en met behoud van kwaliteit kan (blijven) behandelen. <i>Nationale Ombudsman 25 mei 2021</i>	
Bpf 23 Iw 36	Bestuurdersaansprakelijkheid. Bestuurshandelingen mogen ook over de periode na de mededeling getoetst worden. De Hoge Raad heeft in rov. 5.3 van zijn hiervoor in 2.2 vermelde uitspraak geoordeeld dat indien een mededeling van betalingsonmacht op de voet van art. 23 lid 2 Wet Bpf 2000 is gedaan, een zodanige mededeling niet opnieuw behoeft te worden gedaan zolang nog sprake is van een betalingsachterstand, tenzij het bedrijfstakpensioenfonds de betalingsplichtige na ontvangst van een betaling schriftelijk doet weten de betalingsonmacht niet langer aanwezig te achten. Dit oordeel berust – blijkens de verwijzing in die uitspraak naar HR 16 maart 20073 – op het ervaringsfeit dat betalingsonmacht veelal niet beperkt blijft tot een enkel tijdvak en dat nieuwe mededelingen weinig toevoegen aan de kennis die het bedrijfstakpensioenfonds ontleent aan de eerdere mededeling, alsmede op de ernstige bewijsrechtelijke en financiële gevolgen die voor een bestuurder zijn verbonden aan het feit dat een tijdige en correcte mededeling haar werking verliest.	ECLI:NL:HR:2021:754

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	Met het voorgaande strookt het te aanvaarden dat in een geval waarin een mededeling van betalingsonmacht is gedaan en de betalingsachterstand voortduurt – zodat de rechtspersoon aan zijn mededelingsplicht ingevolge art. 23 lid 2 Wet Bpf 2000 heeft voldaan zonder dat daartoe voor ieder volgend tijdvak wederom mededeling van betalingsonmacht behoeft te worden gedaan – de in art. 23 lid 3 Wet Bpf 2000 bedoelde aansprakelijkheid van een bestuurder ook kan berusten op aan die bestuurder te wijten kennelijk onbehoorlijk bestuur dat heeft plaatsgevonden na het tijdstip van de mededeling. In zodanig geval wordt de in art. 23 lid 3 Wet Bpf 2000 genoemde periode van drie jaar voorafgaande aan het tijdstip van de mededeling berekend naar het moment waarop een mededeling van betalingsonmacht voor een specifieke bijdrage uiterlijk zou hebben moeten plaatsvinden als de eerdere mededeling van betalingsonmacht niet was gedaan. <i>Hoge Raad 21-05-2021, 19/05444</i>	
Rv 430	Executiegeschil betreffende tenuitvoerlegging authentieke akte. De grosse van een authentieke akte heeft executoriale kracht (artikel 430 Rv). De akte geeft de schuldeiser dan ook de bevoegdheid om zonder voorafgaande rechterlijke tussenkomst de in die akte vermelde aanspraak met dwangmiddelen ten uitvoer te leggen op het vermogen van zijn schuldenaar. Gelet op het verstrekkende en ingrijpende karakter van deze bevoegdheden valt het bestaan daarvan alleen te aanvaarden indien de vordering waarvoor deze is verleend met voldoende bepaaldheid in de titel is omschreven. Een authentieke akte levert daarom alleen een executoriale titel in de zin van artikel 430 Rv op indien deze betrekking heeft op vorderingen die op het tijdstip van het verlijden van de akte reeds bestaan en in de akte zijn omschreven, of op toekomstige vorderingen die hun onmiddellijke grondslag vinden in een op het tijdstip van het verlijden van de akte al bestaande en in de akte omschreven rechtsverhouding. Indien de akte betrekking heeft op één of meer vorderingen die aan deze vereisten voldoen, maar niet de grootte van het verschuldigde bedrag vermeldt, is de grosse van de akte toch voor tenuitvoerlegging vatbaar, wanneer deze de weg aangeeft waarlangs op voor de schuldenaar bindende wijze de grootte van het verschuldigde bedrag kan worden vastgesteld, behoudens de mogelijkheid van tegenbewijs door de schuldenaar. Het hof sluit voor de executie op basis van een authentieke akte aan bij de executie op basis van een toewijzend vonnis waartegen een rechtsmiddel nog openstaat. Bij de executie op basis van een authentieke akte kan de geëxecuteerde immers aan de rechter nog voorleggen dat, zijns inziens, de onderliggende rechtsverhouding niet (meer) bestaat. Van deze vraag naar het bestaan van het vorderingsrecht moet worden onderscheiden de vraag of de executie op basis van een in een vonnis of authentieke akte vastgestelde vordering op zich rechtmatig is. Hoewel het antwoord op die te onderscheiden vragen kan samenhangen is hier slechts de laatste vraag aan de orde. De vraag of de onderliggende vordering bestaat moet als eenmaal een executoriale titel is verkregen bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de executie als zodanig buiten beschouwing blijven, tenzij	ECLI:NL:GHARL:2021:4769

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	sprake is van een kennelijke misslag van feitelijke of juridische aard in het te bestrijden vonnis of, in dit geval, de authentieke akte. De bij de beoordeling van de rechtmatigheid van de executie op basis van een authentieke akte te hanteren maatstaven laten zich dan als volgt weergegeven <i>Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 18-05-2021, 200.290.649/01</i>	
Fw 369 Fw 370 Fw 371	WHOA-procedure FC Den Haag; afkoelingsperiode, aanwijzing herstructureringsdeskundige. Verzoekster is een bekende voetbalclub en heeft gekozen voor een openbare procedure. Uit de financiële stukken blijkt dat verzoekster een groot aantal schuldeisers (circa 150) heeft. Tijdens de zitting heeft verzoekster verklaard dat zij verwacht dat een deel van deze schuldeisers verhaalsacties zullen nemen en/of beslagen zullen leggen op activa van verzoekster. De rechtbank acht deze kans niet onaannemelijk, zeker niet nu verzoekster zal kunnen beschikken over een aanzienlijk bedrag op basis van genoemde transferovereenkomst. Dit bedrag heeft verzoekster nodig om de komende maanden aan haar lopende verplichtingen te kunnen voldoen. Dit maakt dat de rechtbank van oordeel is dat summierlijk is gebleken dat een afkoelingsperiode noodzakelijk is om de onderneming voort te zetten en om verzoekster de gelegenheid te bieden zonder dreiging van verhaalsacties een akkoord te kunnen voorbereiden. Op grond van hetgeen door verzoekster is gesteld, oordeelt de rechtbank dat summierlijk is gebleken dat een afkoelingsperiode in het belang is van de gezamenlijke schuldeisers, nu verzoekster daarbij tot uitgangspunt neemt dat de schuldeisers ingeval van een akkoord meer zullen ontvangen dan in een faillissement. Hierbij wordt met name acht geslagen op de stelling dat een faillissement zal leiden tot het verlies van de licentie betaald voetbal en daarmee tot het noodgedwongen staken van de kernactiviteit van verzoekster. Eveneens is summierlijk gebleken dat individuele schuldeisers tegen wie de afkoelingsperiode werkt niet wezenlijk in hun belangen worden geschaad, gelet op het voorgaande en dat zij niet in een wezenlijk slechtere positie komen te verkeren nu de lopende verplichtingen gedurende de afkoelingsperiode kunnen worden voldaan. Het machtigingsverzoek ex art. 42a Fw wijst de rechtbank af. <i>Rechtbank Den Haag 25-05-2021, C/09/611471 / FT RK 21/358 HO C/09/612393 / FT RK 21/410 HO C/09/611754 / FT RK 21/377 HO</i>	ECLI:NL:RBDHA:2021:5316
Toeslagen	Overheid neemt ook private schulden van toeslagouders over Staatssecretaris Van Huffelen heeft de Eerste en Tweede Kamer geïnformeerd over de voortgang van de hersteloperatie toeslagen. De staatssecretaris liet weten voornemens te zijn een regeling op te stellen waarmee het Rijk ouders helpt hun private schulden af te betalen. De precieze invulling van de regeling wordt nog uitgewerkt, maar zal in ieder geval betrekking hebben op bestaande betalingsachterstanden en bijkomende kosten (rente, boeten, incassokosten, deurwaarderskosten, etc.). De staatssecretaris wil voorkomen dat gedupeerde ouders gebukt blijven gaan onder een schuldenlast, maar volgens haar is het niet de bedoeling dat reguliere leningen voor de	Ministerie van Financiën 25 mei 2021, nr. 2021-0000101138

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	aanschaf van een auto of tv worden kwijtgescholden, voor zover hier geen betalingsachterstanden zijn. Ook is de staatssecretaris niet van plan om hoofdsommen van hypotheekleningen voor de ouders af te betalen. De staatssecretaris wil de regeling voor de zomer van 2021 hebben vormgegeven en zal deze in september 2021 aan de Tweede Kamer voorleggen. De Tweede Kamer zal bij de volgende voortgangsrapportage verder worden geïnformeerd. Naar aanleiding van vragen van het Tweede Kamerlid Van Dijk (CDA) excuseert de staatssecretaris zich richting ouders die ten onrechte (weer) te maken hebben gekregen met incasso's en bezoeken van deurwaarders omdat een verkeerde lijst naar gerechtsdeurwaarders was gestuurd. Op korte termijn zullen ge-update gegevens met de deurwaarders worden gedeeld, met een volledig overzicht van alle ouders waarvoor het moratorium doorloopt of ingaat. De staatssecretaris moedigt in alle gevallen ouders aan om, als zij vermoeden dat voor hen de invorderingen niet herstart zouden moeten worden, contact op te nemen met de betreffende deurwaarder en/of het Service Team van de Uitvoeringsorganisatie Herstel Toeslagen.	
FSV	Reden registratie in FSV veelal niet te achterhalen; meer informatie ná zomer Staatssecretaris Vijlbrief heeft de Tweede Kamer geïnformeerd over de uitvoering van een door de Tweede Kamer aangenomen motie waarin wordt verzocht om de mensen die in de Fraude Signalering Voorziening (FSV) stonden, mee te delen waarom ze hierin stonden en aan te geven met wie de gegevens uit FSV zijn gedeeld. Volgens de staatssecretaris is de Belastingdienst gestart met het informeren van de betrokkenen en worden de brieven aan hen gefaseerd verzonden tot aan de zomer van 2021. Er geldt een uitzondering voor mensen waarbij het informeren gevolgen kan hebben voor de veiligheid van anderen en voor situaties waarin de (fiscaal)-juridische, toezicht- of opsporingsbelangen zwaarder wegen dan het informeren over de registratie. Inmiddels zijn er 144.000 brieven verstuurd. Op dit moment voert de Belastingdienst een analyse uit over of en hoe de reden van registratie is opgenomen in FSV en in welke mate deze op individueel niveau is aan te geven. Pas wanneer deze analyse is afgerond, wordt het volgens de staatssecretaris mogelijk de mensen te informeren over de reden waarom ze zijn opgenomen. Omdat de oorsprong en de context van een registratie in FSV niet systematisch en uniform werden vastgelegd, wordt dit na de zomer van 2021. Het is echter nu al wel duidelijk dat de reden voor opname in FSV voor een groot deel van de geregistreerde mensen niet meer te achterhalen is.	Ministerie van Financiën 26 mei 2021, nr. 2021-0000101637
Awb 7:15	Beleidsmatige wegingsfactor van 0,25 voor beroep tegen aanmaningskosten niet onredelijk X ging in bezwaar tegen navorderingsaanslagen IB over 2012 tot en met 2014 en verzocht tegelijkertijd om uitstel van betaling. Nadat de inspecteur de bewaren ongegrond verklaarde, maande de ontvanger X aan de belastingsschulden te voldoen en bracht daarbij drie maal € 16 aan aanmaningskosten in rekening. Gemachtigde A ging namens X in bezwaar tegen de aanmaningskosten en verzocht daarbij om een proceskostenvergoeding (PKV). De ontvanger verklaarde het bezwaar gegrond, verminderde de totale aanmaningskosten van € 48 tot nihil en kende een PKV toe van € 63,50 (1 punt voor het indienen van bezwaar	ECLI:NL:RBNHO:2021:4036

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	ad € 254 x wegingsfactor van 0,25). A ging namens X in beroep en stelde dat voor het inschakelen van professionele bijstand een wegingsfactor van gemiddeld 1 moest worden aangehouden. De ontvanger was het met A eens dat inderdaad een onjuist bedrag per punt was gehanteerd waardoor het beroep gegrond was, maar voor de PKV moest de zaak volgens hem als "zeer licht" worden aangemerkt omdat kon worden volstaan met de verwijzing naar het verzoek om uitstel van betaling en voor geschillen als deze een bestendige gedragslijn werd gevolgd waarbij een wegingsfactor van 0,25 werd toegepast. Rechtbank Noord-Holland stelde voorop dat de ontvanger bij de waardering van de zaak voor de PKV een ruime beoordelingsvrijheid had, ook als alleen sprake was van een bestendige gedragslijn en niet van beleidsregels in de zin van artikel 4:81, lid 1, Awb. Vervolgens besliste de Rechtbank dat de bestendige gedragslijn niet onredelijk was omdat in gevallen als deze voor wat betreft de motivering van het bezwaar kon worden volstaan met de vermelding dat tegen de belastingaanslag een bezwaarschrift was ingediend en dat was verzocht om uitstel van betaling in afwachting van de uitspraak op dat bezwaar. De Rechtbank verklaarde het beroep van X toch gegrond, omdat de ontvanger was uitgegaan van een waarde per punt van € 254, terwijl sinds 1 januari 2020 een bedrag van € 261 gold. De Rechtbank stelde de PKV voor de bezwaarfase vast op € 65,25 en voor de beroepsfase op € 534. Rechtbank Noord-Holland 20 mei 2021, nr. HAA20/1520	
Awb 2:13	Voor de vraag of de ingebrekestelling prematuur is, is de datum van het per e-mail ingezonden bezwaar doorslaggevend Tegen een aanslag parkeerbelasting heeft belanghebbende per e-mail van 18 november 2018 bezwaar gemaakt. Dit bezwaar is ook per post gestuurd en ontvangen op 21 november 2018. Omdat de heffingsambtenaar niet tijdig op het bezwaar had gereageerd, is hij op 3 januari 2019 in gebreke gesteld. De vraag is of die ingebrekestelling prematuur is. Het geschil spitst zich toe op de vraag of uitgegaan moet worden van de e-mail van 18 november 2021 of van de ontvangst per post van het bezwaarschrift op 21 november 2021. Bij ontvangst op 18 november leidt art. 236, lid 2, van de Gem.w. ertoe dat de heffingsambtenaar uiterlijk 31 december 2018 uitspraak had moeten doen. Het hof constateert dat de heffingsambtenaar niet kenbaar had gemaakt dat de elektronische weg openstond voor het maken van bezwaar. De heffingsambtenaar had volgens het hof belanghebbende daarom in de gelegenheid moeten stellen het bezwaar per post in te stellen. Nu dit verzuim – zelfs zonder dat belanghebbende daartoe in de gelegenheid was gesteld – door de brief van 21 november 2018 was hersteld, kon een niet-ontvankelijkheid achterwege blijven en heeft als moment van indiening van het bezwaar 18 november 2018 te gelden. De ingebrekestelling is niet prematuur. De heffingsambtenaar verbeurt een dwangsom van € 1.442. Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 11 mei 2021, nr. 20/00043	ECLI:NL:GHARL:2021:4511
Corona	CPB pleit voor steun aan levensvatbare bedrijven In plaats van brede ondersteuning moet het kabinet zich volgens het CPB richten op herstel bij levensvatbare bedrijven en zwakkere ondernemingen niet meer overeind houden.	CPB Risicorapportage Financiële Markten 2021

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	Volgens Haagse bronnen worden de steunpakketten met drie maanden verlengd. Die tijd moet volgens Pieter Hasekamp, directeur van het CPB, gebruikt worden om "na te denken en te werken aan een regeling voor daarna, die er dus echt anders uit zou moeten zien". Het kwijtschelden van belastingschulden is een mogelijkheid. Dit moet wel gericht gebeuren bij bedrijven die levensvatbaar zijn. Want het komen en gaan van ondernemingen hoort volgens het planbureau bij een gezond bedrijfsleven. Afbouw steunmaatregelen Het Nederlandse financiële stelsel is vooralsnog stabiel genoeg om de gevolgen van de coronacrisis op te vangen schrijft het CPB in de Risicorapportage Financiële markten 2021. De Nederlandse overheidsschuld is als gevolg van de steunpakketten sterk gestegen, net als in heel Europa, maar het risico op een nieuwe eurocrisis is lager dan in 2012. Het risico wordt onder andere gedempt door het inzetten van een Europees herstellfonds van € 750 miljard. Ook een toenemend aantal faillissementen kan de overheidsschulden verder doen stijgen, door bijvoorbeeld het niet terugbetalen van leningen en het niet betalen van (uitgestelde) belastingverplichtingen. Daarentegen kan afbouw van steunmaatregelen een positieve uitwerking op de overheidsschuld hebben. In totaal heeft de overheid per eind februari voor € 37,2 miljard aan steunmaatregelen verleend. Vooral aan belastinguitstel (€ 16,8 miljard) en de NOW-regelingen (€ 15,6 miljard) werd veel uitgegeven. Met name het mkb maakte gebruik van de noodsteun.	
Corona	Geen bijzonder uitstel belastingen meer vanaf 1 juli, aflossing in 60 manden start op 1 oktober 2022 Bedrijven worden geacht vanaf 1 juli weer op tijd belasting te betalen. Ondernemers mogen wel later beginnen en langer doen over het aflossen van de belastingschuld die zij vanwege de coronacrisis reeds hebben opgebouwd. Zij hoeven nu pas vanaf 1 oktober 2022 te starten met betalen en hier is vijf jaar de tijd voor. Dit was drie jaar vanaf 1 oktober 2021. Dat heeft het kabinet aangekondigd bij de verlenging van het steunpakket. Op 1 oktober 2022 begint de ondernemer dus met het betalen van de openstaande belastingschuld. Hij krijgt van 1 oktober 2022 tot 1 oktober 2027 de tijd om dit af te lossen en betaalt dan 60 maanden lang elke maand een vast bedrag aan de Belastingdienst. Ongeveer een kwart miljoen ondernemers hebben gebruik gemaakt van de mogelijkheid om belastinguitstel aan te vragen. Nu staat nog zo'n 16 miljard euro aan belastingschulden uit, in totaal heeft 36 miljard euro aan steun opengestaan. Een groot deel is dus "als de wiedeweerga" terugbetaald, zegt minister van Financiën Wopke Hoekstra. Vanuit ondernemersorganisaties en onder meer het Centraal Planbureau kwam de oproep om de belastingschulden in sommige gevallen ook kwijt te schelden. Dat is echter aan een volgend kabinet, zei minister van Financiën Wopke	Kamerbrief 27 mei 2021 Schema overzicht maatregelen

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	Hoekstra. Een 'generaal pardon', waarbij alle openstaande schulden worden vrijgescholden, is volgens de bewindsman niet eerlijk tegenover partijen die er juist alles aan hebben gedaan om geen belastingschulden aan te gaan. Invorderingsrente Het geld moet dus worden terugbetaald, maar "we zijn zeer coulant als het gaat om de invorderingsrente en we zijn zeer coulant over de termijn." De invorderingsrente, rente op te laat betaalde belastingen, gaat op 1 januari 2022 op 1 procent, en wordt tot 1 januari 2024 stapsgewijs weer verhoogd naar de standaard 4 procent.	
Iw 30	Ontbrekende beschikking geheeld met brief: invorderingsrente overeind X ging in beroep tegen de aan hem opgelegde definitieve aanslag IB 2014. Eerder was hem uitstel van betaling verleend voor de betaling van een voorlopige aanslag (VA) IB 2014 van € 1.349. Nadat de Hoge Raad hem in 2018 uiteindelijk in het ongelijk had gesteld in de procedure over dat jaar, werd het uitstel van betaling voor de VA ingetrokken. De VA werd in maandelijkse termijnen verrekend met teruggaven IB over 2018 en 2019. X maakte bezwaar tegen het daarbij in rekening gebrachte bedrag van € 18 aan invorderingsrente, maar de ontvanger handhaafde de beschikking invorderingsrente. X ging in beroep. Rechtbank Noord-Nederland besliste dat de ontvanger de in rekening gebrachte invorderingsrente aan X moest terugbetalen omdat de ontvanger in beroep geen beschikking invorderingsrente meer kon verstrekken. De ontvanger ging in hoger beroep en verstreekte daarbij een geanonimiseerd afschrift van een (aan een derde gerichte) "Mededeling Inkomstenbelasting/premie volksverz." en een afdruk van de registratie van die mededeling in de ontvangersadministratie. Daarop stond dat van de ontvangen betaling een bepaald bedrag als invorderingsrente was aangemerkt, dat sprake was van een beschikking invorderingsrente en dat daartegen bezwaar kon worden gemaakt. X verklaarde daarop een vergelijkbare brief van de ontvanger te hebben ontvangen. Hof Arnhem-Leeuwarden vond het daarom aannemelijk dat de ontvanger X bij brief ervan op de hoogte had gesteld dat van het verrekende bedrag een bedrag van € 18 als invorderingsrente was aangemerkt. Hiermee had de ontvanger volgens het Hof zijn besluit om € 18 invorderingsrente in rekening te brengen op correcte wijze aan X bekendgemaakt. Dat de ontvanger zelf niet meer beschikte over een afschrift van de beschikking, deed hier niet aan af en was geen reden voor vernietiging van die beschikking. Het Hof verklaarde het hoger beroep van de ontvanger gegrond. <i>Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 18 mei 2021, nr. 20/00556</i>	fida20212714
Awb 6:9	Datumstempel PostNL uitgangspunt voor terpostbezorging BV X ontving op 16 mei 2017 een dwangbevel voor een openstaande aanslag waterschapsbelastingen, waarbij € 40 aan dwangbevelkosten in rekening was gebracht. Haar bezwaarschrift met dagtekening 27 juni 2017 kwam op 29 juni 2017 binnen bij de invorderingsambtenaar van het waterschap. Die verklaarde het bezwaarschrift niet-ontvankelijk omdat de bezwaartermijn was geëindigd op 27 juni 2017. BV X ging in beroep en stelde dat haar gemachtigde het bezwaarschrift op de laatste dag van de beroepstermijn omstreeks 23.00 uur - ná de buslichting,	ECLI:NL:HR:2021:796

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	maar wel tijdig - in een brievenbus van PostNL had geworpen. De inhoud van de brievenbus was volgens BV X op 28 juni 2017 opgehaald en daarom op die datum gestempeld. Hof Amsterdam besliste dat bij een leesbaar poststempel als bewijsrechtelijk uitgangspunt gold dat terpostbezorging had plaatsgevonden op de dag waarop het poststuk door PostNL was afgestempeld. Voor afwijking van dit uitgangspunt was aanleiding als de rechter aannemelijk vond dat het poststuk ter post was bezorgd vóór de datum van afstempeling. Het Hof vond de enkele verklaring dat het bezwaarschrift op 27 juni 2017 omstreeks 23.00 uur in een brievenbus van PostNL was gedaan, daarvoor onvoldoende en verklaarde het hoger beroep van BV X ongegrond. BV X ging in cassatie, maar de Hoge Raad verklaarde haar cassatieberoep zonder nadere motivering ongegrond (art. 81 Wet RO). <i>Hoge Raad 28 mei 2021, nr. 20/03249</i>	
Fw 287a	Dwangakkoord bij ondernemer toegewezen jegens Belastingdienst na opbrengstvergelijking Een buitengerechtelijk akkoord tot schuldenregeling werd afgewezen door de Belastingdienst op de grond dat verzoekster als zelfstandige werkzaam is. Dat leverde in de ogen van de rechter² een onredelijke weigering op, nu een wettelijke schuldsaneringsregeling naar verwachting minder opbrengst zou genereren en er via het gedane schuldregelingsaanbod 100% uitgedeeld kan worden binnen drie jaren. De beleidsregel van de Ontvanger om niet akkoord te gaan met een voorstel tot minnelijke schuldenregeling zolang de onderneming nog in bedrijf is, is volgens de rechtbank aan herziening toe, nu tegenwoordig veel beroepen als zelfstandige worden uitgevoerd, waar men vroeger in (vaste) dienst was.	Bb 2021/54
Iw 36	Betalingsonmacht staat niet gelijk aan ontbreken aansprakelijkheid Een vennootschap exploiteert een uitzendbureau. Als gevolg van problemen in de bedrijfsvoering besluit de vennootschap haar activiteiten over te dragen. De BV dient vervolgens geen aangiften loonheffing meer in. De inspecteur legt daarom naheffingsaanslagen tot een bedrag van € 422.165 op aan de BV. In de aanslagen is een verzuimboete begrepen. De BV kan de naheffingsaanslagen niet betalen en meldt de betalingsonmacht bij de ontvanger. De vennootschap wordt vervolgens failliet verklaard. Omdat de naheffingsaanslagen niet worden betaald, stelt de ontvanger belanghebbende aansprakelijk omdat hij bestuurder van de BV is. Als zijn bezwaar wordt afgewezen, gaat belanghebbende in beroep. De rechtbank verklaart het beroep van belanghebbende ongegrond. De rechtbank heeft de aansprakelijkstelling wel verminderd met € 978 tot € 421.187 in verband met de overschrijding van de redelijke termijn voor wat betreft het boetebedrag dat is begrepen in de aansprakelijkstelling. Het hof merkt op dat de melding betalingsonmacht van 19 november 2013 voor tijdvak 9 niet als tijdige melding kan worden aangemerkt. De termijn voor een tijdige melding betalingsonmacht voor tijdvak 1309 eindigde namelijk op 22 oktober 2013. Voor een bedrag van € 108.383 is belanghebbende dan terecht als bestuurder aansprakelijk gesteld. Vervolgens gaat het hof in op de tijdvakken waarvoor de melding wel tijdig is gedaan. Omdat de meldingen betalingsonmacht voor de tijdvakken 1310 tot en	Belastingadvies 2021/11.8

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	met 1402 wel tijdig zijn, rust voor het resterende bedrag de bewijslast op de ontvanger dat sprake is van onbehoorlijk bestuur door belanghebbende. Van belang daarbij is dat de BV met de overdracht van haar uitzendactiviteiten heeft besloten om haar activiteiten te beëindigen. Verder heeft de BV betalingen verricht aan schuldeisers die gelieerd zijn aan haarzelf dan wel aan niet-gelieerde schuldeisers, maar waarbij belanghebbende een persoonlijk belang heeft, terwijl de volgens de aangiften loonheffing verschuldigde belastingbedragen niet werden betaald. Het hof motiveert zijn oordeel samengevat als volgt: • De Hoge Raad heeft in het arrest van 12 april 2019 geoordeeld dat er geen algemene regel bestaat op grond waarvan een schuldenaar die niet in staat is al zijn schuldeisers volledig te betalen, steeds onrechtmatig handelt wanneer hij een schuldeiser voldoet vóór andere schuldeisers, ook als hij daarbij niet rekening houdt met eventuele preferenties en dat de door belanghebbende genoemde vrijheid in beginsel bestaat. • Maar de Hoge Raad heeft tevens geoordeeld dat die vrijheid beperkter is indien de vennootschap heeft besloten haar activiteiten te beëindigen en niet over voldoende middelen beschikt om al haar schuldeisers te voldoen. In die situatie staat het (de bestuurder van) de vennootschap in beginsel niet vrij schuldeisers die aan de vennootschap zijn gelieerd met voorrang boven andere schuldeisers – onder wie de ontvanger – te voldoen, tenzij die betaling door bijzondere omstandigheden wordt gerechtvaardigd. Dit geldt ook bij de voldoening van schulden aan niet-gelieerde schuldeisers van de vennootschap als de bestuurder van de vennootschap bij die betaling een persoonlijk belang heeft. Doet een bestuurder (namens de vennootschap) in deze gevallen toch een betaling zoals hiervoor bedoeld en is van bijzondere omstandigheden geen sprake, dan kan zijn handelwijze al worden aangemerkt als kennelijk onbehoorlijk bestuur in de zin van art. 36 lid 3 IW 1990 indien hij ernstig rekening ermee had moeten houden dat zijn handelwijze tot gevolg zou hebben dat belastingsschulden van de vennootschap onbetaald zouden blijven. • Vaststaat dat de vennootschap niet over voldoende middelen beschikt om al haar schuldeisers te voldoen. Het vorenstaande betekent dat wanneer de vennootschap onder die omstandigheden betalingen heeft verricht aan schuldeisers die gelieerd zijn aan haarzelf dan wel aan niet-gelieerde schuldeisers maar waarbij de bestuurder een persoonlijk belang heeft bij die betalingen, in beginsel sprake is van kennelijk onbehoorlijk bestuur in de zin van art. 36 lid 3 Invorderingswet 1990. In dit geval heeft de BV betalingen verricht aan een andere vennootschap, verhoogde loonbetalingen aan belanghebbende, zijn broer en hun moeder, en betalingen aan een anderszins gerelateerde schuldeiser, terwijl de volgens de aangiften loonheffing verschuldigde belastingbedragen niet werden betaald. Het hof merkt daarbij op dat van bijzondere omstandigheden die dergelijke betalingen rechtvaardigen niet is gebleken. Deze handelwijze wordt aangemerkt als kennelijk onbehoorlijk bestuur. • Voorts heeft de vennootschap haar activiteiten overgedragen zonder enige betaling voor goodwill, met uitzondering van de op de balans geactiveerde goodwill ter zake van de eerdere overname van een onderneming. Het hof acht aannemelijk dat in de onderneming van de BV wel	

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	degelijk meer goodwill aanwezig was. Enerzijds leidt het hof dit af uit het feit dat de vennootschap in april 2011 activiteiten heeft overgenomen en daarbij een bedrag van € 280.000 aan goodwill heeft betaald en anderzijds acht het hof aannemelijk dat de overige activiteiten van de vennootschap – gelet op de door de verbonden vennootschappen gerealiseerde omzetbedragen in het derde en vierde kwartaal van 2013 – evenzeer zodanig winstgevend waren dat de aanwezigheid van goodwill aannemelijk is. Ook deze handelwijze wordt aangemerkt als kennelijk onbehoorlijk bestuur. De slotsom is dat het hoger beroep van belanghebbende ongegrond is. <i>Hof 's-Hertogenbosch 31-12-2020,</i> ECLI:NL:GHSHE:2020:4048	
Fw 106a	Het civielrechtelijke bestuursverbod van 2016 tot en met 2020 Rechters kunnen sinds 1 juli 2016 een civielrechtelijk bestuursverbod voor maximaal vijf jaar opleggen aan 'malafide' bestuurders van een failliete rechtspersoon. De gevolgen van een bestuursverbod zijn verstrekkend. Het niet mogen vertegenwoordigen van een rechtspersoon geldt niet alleen voor de failliete rechtspersoon, maar ook voor eventuele andere rechtspersonen voor wie bestuurs- of commissarisactiviteiten worden uitgevoerd. Sinds juli 2016 is slechts negen keer door curatoren of het Openbaar Ministerie een civielrechtelijk bestuursverbod gevorderd c.q. verzocht en evenzoveel keren opgelegd: drie keer in 2018, drie keer in 2019 en drie keer in 2020. Die bestuursverboden zijn gebaseerd op verschillende grondslagen en ook van de mogelijkheid tot het opleggen van dwangsommen is gebruikgemaakt. Voornoemd aantal opgelegde bestuursverboden is zeer beperkt, zodat het maar zeer de vraag is in hoeverre het beoogde effect van de Wet civielrechtelijk bestuursverbod in voldoende mate wordt bereikt. Dat geldt eens te meer omdat het bestuursverbod nog geen (digitaal en openbaar) raadpleegbaar register kent. Een evaluatie van het geheel zou in 2021 moeten plaatsvinden. Wij bespreken in dit artikel het wettelijk kader en de gevolgen van het civielrechtelijke bestuursverbod en analyseren de tot en met 2020 gewezen jurisprudentie.	OR 2021/48
Mediation	Mediation in belastingzaken is een must Een dringende oproep voor een wettelijke regeling voor mediation/facilitation in belastingzaken 1 Belastingrecht is ingewikkeld. Burgers en bedrijven, maar ook de medewerkers van de Belastingdienst zelf, maken regelmatig fouten. Soms is men niet bewust van een fiscale regeling die moet worden toegepast. Soms komt men ongewild en onbedoeld in een fiscaal lastig parket. Soms denkt men er iets te gemakkelijk over en gaat men af op wat anderen in dezelfde situatie vaak doen. Soms is men overtuigd dat men het goed doet, maar dat blijkt dan toch niet het geval te zijn. Soms zoekt men bewust de grens op van wat wettelijk toegestaan is en gaat men er zelfs overheen. Soms is men bewust aan het frauderen.	TFB 2021/12
	Civiele en fiscale kort gedingen over informatiegeschillen tussen de Belastingdienst en de belastingplichtige In toenemende mate lijkt de Belastingdienst van het civiele recht gebruik te maken om zijn gelijk te halen.¹ Zo ook op het gebied van de inlichtingenverplichtingen. De vraag rijst	TFB 2021/15

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	of belastingplichtigen om hun rechtspositie in een fiscaal informatiegescil te verbeteren, gebruik kunnen of moeten maken van de civiele weg. Doen zij dat wel voldoende, of ervaren zij een bepaalde koudwatervrees om een fiscaal geschil voor de civiele rechter te brengen? In welke gevallen staat de weg naar de fiscale kortgedingrechter open? Zijn er verbeteringen in het fiscale procesrecht denkbaar?	
BW 2:23c	Heropening vereffening na turboliquidatie in verband met bestuurdersaansprakelijkheid Heropening vereffening van ontbonden stichting. Bestaan van vordering en van bate wegens bestuurdersaansprakelijkheid is voldoende aannemelijk. Door verlengingsgrond is vordering niet verjaard. Geen absolute termijn voor indiening verzoek tot heropening vereffening. Keuze voor heropening vereffening leidt niet tot misbruik van recht. Niet is gebleken dat onrechtmatige onttrekkingen ten tijde van ontbinding bekend waren. Niettemin hadden bestuurders daarvan op hoogte moeten en kunnen zijn. <i>Gerechtshof 's-Hertogenbosch 26 november 2020, zaaknr. 200.276.043/01, ECLI:NL:GHSHE:2020:3638</i>	JOR 2021/109
Bankrekening	Verstrekken van zakelijke bankrekening aan coffeeshophouder De maatschappelijke functie van een bank brengt een bijzondere zorgplicht mee, zowel ten opzichte van bestaande cliënten als van derden met wier belangen zij rekening behoort te houden op grond van hetgeen volgens ongeschreven recht in het maatschappelijk verkeer betaamt. Het is een feit van algemene bekendheid dat het onmogelijk is in Nederland om legale of door de overheid gedoogde bedrijfsmatige activiteiten te ontplooiën zonder toegang te hebben tot het betalingsverkeer, waarvoor een bankrekening nu eenmaal is vereist. Alleen al de Belastingdienst accepteert immers slechts girale betalingen van loonheffingen en (vennootschaps)belasting. Een bank kan daarom onder bijzondere omstandigheden worden verplicht een contractuele relatie aan te gaan met een rechtspersoon of persoon die niet als consument handelt. Dit kan gevegd worden van met name de systeembanken, gelet op hun cruciale rol binnen de Nederlandse samenleving. Een weigering een zakelijke rekening te verstrekken, kan afhankelijk van de omstandigheden onrechtmatig zijn jegens de betreffende derde. In zoverre vult de voorzieningenrechter de gronden van de vordering aan. In dit geval gaat het om een coffeeshop, waar zonder een zakelijke bankrekening geen pinfaciliteit kan worden verkregen en waar in dat geval uitsluitend contant geld rondgaat. Algemeen bekend is dat er achterdeurproblematiek speelt bij de aanlevering van de softdrugs, in zoverre ontvangt elke coffeeshop niet-legale leveranties. Dit aspect alleen kan niet tot weigering van de bankrelatie leiden. Voorts behoeft gelet op de standpunten van de minister van Financiën en de Nederlandsche Bank geen nadere overweging te worden gewijd aan het grote risico voor de coffeeshophouder en zijn medewerkers en daarmee het maatschappelijk belang, indien zij te veel contant geld bij zich dragen, wat gebeurt als zij niet de mogelijkheid krijgen zoveel mogelijk pinbetalingen te laten plaatsvinden. Mede daarom is het noodzakelijk om over een zakelijke bankrekening te beschikken. De door ING opgeworpen bezwaren kunnen in	JOR 2021/125

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	redelijkheid niet aan het verstrekken van een zakelijke rekening zonder stortingsfaciliteit in de weg staan. <i>Voorzieningenrechter Rechtbank Amsterdam 2 februari 2021, nr. KG ZA 20-1151, ECLI:NL:RBAMS:2021:358</i>	
BW 2:11	Aansprakelijkheid indirect bestuurders voor vervreemding verpande bedrijfsactiva vervreemding verpande bedrijfsactiva Vuistloos pandrecht op bedrijfsactiva. Vervreemding door pandgever van aan bank verpande bedrijfsactiva in kader van bedrijfsbeëindiging is onrechtmatig jegens bank. Aansprakelijkheid indirect bestuurders ex art. 2:11 BW. Verwijzing naar HR 8 december 2006, «JOR» 2007/38 (Ontvanger/Roelofsen). <i>Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden 17 november 2020, zaaknr. 200.259.163/01, ECLI:NL:GHARL:2020:9511</i>	JOR 2021/130
Fw 378	Redelijke grond voor ongelijke behandeling concurrente schuldeisers bij beoogd WHOA-akkoord WHOA. Verzoek om uitspraak over aspecten van belang voor het tot stand brengen van een akkoord ex art. 378 Fw. Akkoord voorziet in ongelijke behandeling concurrente schuldeisers. Redelijke grond voor ongelijke behandeling. Belanghebbende concurrente schuldeisers worden niet in hun belangen geschaad. <i>Rechtbank Rotterdam 3 maart 2021, rekestnr. C/10/614317/FT EA 21/288, ECLI:NL:RBROT:2021:1769</i>	JOR 2021/137
BW 3:7 BW 3:82 BW 6:142	Overgang hypotheek door cessie restantvordering Het gaat in deze zaak om een aantal hypotheek "tot zekerheid voor de voldoening en/of teruggave van al hetgeen de bank, uit hoofde van verschaft en/of te verschaffen geldleningen, kredieten, voorschotten of uit welken anderen hoofde ook, thans of te eniger tijd te vorderen heeft of zal hebben". De kredietrelatie tussen PHP en eiseres is per 1 augustus 1980 beëindigd. Op 1 november 1983 heeft PHP de restantvordering uit de kredietrelatie aan verweerster in cassatie sub 2 (FGH) gecedeerd. Partijen verschillen van mening over de vraag of door deze cessie ook de voormelde hypotheek op FGH als hypotheekhoudster zijn overgegaan. Het middel voert aan dat een zodanige overgang in strijd is met de aard van een "bankhypotheek" als waarom het hier gaat. Het middel faalt. De vraag of de omschrijving van de bestaande en toekomstige vorderingen waarvoor een hypotheek tot zekerheid zal strekken, meebrengt dat de hypotheek — in weerwil van de hoofdregel dat zij als afhankelijk recht mee overgaat met de vordering waaraan zij is verbonden — uitsluitend en dus ook in geval van cessie toekomt aan degene ten behoeve van wie zij is gevestigd, is in beginsel een kwestie van uitleg van die omschrijving, zoals zij in de hypotheekakte is opgenomen. Het hof heeft in dit geval geoordeeld dat in de weergegeven omstandigheden de cessie van de restantvordering van PHP aan FGH overgang van de hypotheek tot gevolg heeft gehad. Door aldus te oordelen — en daarbij de vraag van de benaming van een hypotheek als de onderhavige in het midden te laten — heeft het hof geen rechtsregel geschonden. Dit oordeel is ook niet onbegrijpelijk. Het stond aan het hof vrij bij zijn voormelde uitleg betekenis toe te kennen aan zijn vaststelling dat niet is gesteld of gebleken dat partijen in het onderhavige geval hebben	JOR 2021/141

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	beoogd de hypotheek slechts tot zekerheid van PHP te doen strekken. <i>Hoge Raad 16 september 1988, nr. 13241, ECLI:NL:HR:1988:AD0420</i>	
WHOA	De eerste kiemen van de WHOA-procedure De Wet Homologatie Onderhands Akkoord (WHOA) is op het moment van schrijven ruim drie maanden van kracht. Langzamerhand zien de eerste rechterlijke uitspraken over deze nieuwe insolventieprocedure het levenslicht. Tot op heden is in drie daarvan daadwerkelijk beslist op een verzoek om een onder de WHOA aangeboden akkoord te homologeren. De overige gepubliceerde uitspraken bieden inzicht in enkele procedurele en inhoudelijke aspecten van de WHOA. Voor deze bijdrage zijn 22 gepubliceerde WHOA-uitspraken bestudeerd die zijn gewezen tussen 15 januari 2021 en 2 april 2021. Uitspraken gewezen na deze datum zijn voor dit artikel niet meegenomen. Besproken wordt wat in de bestudeerde uitspraken opvalt over de toepassing van de WHOA. Er wordt afgesloten met een conclusie en een aanbeveling.	TcCU 2021/2
WHOA	De eerste gepubliceerde WHOA-uitspraken: enkele opmerkingen Met ingang van 1 januari 2021 is de Wet Homologatie Onderhands Akkoord (WHOA) in werking getreden. Daarmee is alvast een Tweede Afdeling in een nog niet bestaande Titel IV 'Buiten faillissement en surseance van betaling' ingevoegd in de Faillissementswet.² De Eerste afdeling van genoemde titel zou in de toekomst moeten worden gevormd door de Wet Continuïteit Ondernemingen I (WCO I) inzake de pre-pack. De behandeling van de WCO I is in de Eerste Kamer echter aangehouden om het wetsvoorstel te zijner tijd te behandelen in samenhang met het wetsvoorstel Wet overgang van onderneming in faillissement.³ Zoals welbekend biedt de WHOA degene die een beroep of bedrijf uitoefent (niet zijnde, kort gezegd, een bank of verzekeraar), de mogelijkheid om een onderhands dwangakkoord tot stand te brengen met (een deel van) zijn schuldeisers en/of aandeelhouders, indien het redelijkerwijs aannemelijk is dat hij met het betalen van zijn schulden niet zal kunnen voortgaan.⁴ De (totstandkoming van de) WHOA heeft al tot behoorlijk veel publicaties aanleiding gegeven, zodat ik voor een overzicht van de WHOA-akkoordprocedure en de eigenaardigheden van de wet daarnaar verwijs.⁵ Wat ik in deze bijdrage wil doen, is kijken naar de eerste uitspraken gewezen onder het nieuwe WHOA-regime. Daarbij zal ik waar nodig uitspraken in een context plaatsen en uitleg geven over relevante WHOA-bepalingen. De eerste uitspraken volgden al snel na de inwerkingtreding van de WHOA. Zij hebben betrekking op een reeks verschillende onderwerpen: van het afkondigen van afkoelingsperiodes tot het homologeren van akkoorden. In deze bijdrage sta ik stil bij deze uitspraken. Ik heb daarbij niet het doel alle tot nog toe gepubliceerde uitspraken (en detail) te bespreken.⁶ Ik concentreer mij op enkele opvallende en/of nu al terugkerende elementen daarin.	TvCU 2021/2
BW 3:246	De mogelijkheid van rangwijziging bij meerdere pandrechten op hetzelfde goed en uitbreiding van de bevoegdheden van de pandhouder <i>Annotatie bij Hoge Raad 9 april 2021, ECLI:NL:HR:2021:524</i>	TvCU 2021/2

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	In het arrest van de Hoge Raad van 9 april 2021 staat de vraag centraal of rangwijzigingen ten aanzien van het recht van pand ongeacht de prioritaire rangorde c.q. het tijdstip van de vestiging mogelijk is, en zo ja, welke eisen daarvoor gelden. Ook komt de vraag aan de orde wat de reikwijdte is van de op de voet van art. 3:246 lid 1 BW aan de pandhouder toekomende bevoegdheden. Op deze vragen zal hieronder worden ingegaan.	
Insolventie	Overzicht rechtspraak februari en maart 2021	TvCU 2021/2
WHOA	De homologatie van een akkoord onder de WHOA Op 1 januari 2021 trad de Wet homologatie onderhands akkoord (WHOA) in werking.¹ De praktijk heeft reikhalzend uitgekeken naar de inwerkingtreding van de WHOA. In het eerste kwartaal na de inwerkingtreding zijn er al 21 WHOA-uitspraken² gepubliceerd en in de wandelgangen hoort men dat er vele startverklaringen voor WHOA-akkoordprocedures zijn gedeponneerd.³ Als het aantal uitspraken in het eerste kwartaal van 2021 een indicatie mag zijn van hetgeen men kan verwachten van de WHOA, dan is de nieuwe wet ongetwijfeld een succes. De wet trad in werking ten tijde van de coronacrisis, waarmee de timing ervan niet beter had gekund. Onder de WHOA kan een schuldenaar in een openbare dan wel besloten akkoordprocedure een dwangakkoord aanbieden.⁴ De WHOA biedt tevens de mogelijkheid aan schuldeisers, aandeelhouders of werknemers (via de ondernemingsraad of personeelsvertegenwoordiging) te verzoeken tot aanwijzing van een herstructureringsdeskundige, die een akkoord kan aanbieden.⁵ De schuldenaar selecteert zelf aan wie hij het akkoord wil aanbieden, richt de stemprocedure in en stelt het stemverslag op. Het akkoord wordt conform de wettelijke vereisten aan stemgerechtigde schuldeisers en/of aandeelhouders voorgelegd in klassen.⁶ Een klasse van stemgerechtigden heeft het akkoord aangenomen, als een groep van schuldeisers respectievelijk aandeelhouders die samen minstens twee derden vertegenwoordigen van het totale bedrag aan vorderingen van schuldeisers respectievelijk het geplaatste kapitaal van aandeelhouders die binnen die klasse een stem hebben uitgebracht voor het akkoord stemmen.⁷ Als het akkoord is aangenomen, kan de schuldenaar de rechter verzoeken het akkoord te homologeren. Een gehomologeerd akkoord is bindend voor alle stemgerechtigde schuldeisers en/of aandeelhouders (ook voor tegenstemmende, afwezige en stemonthoudende stemgerechtigden).⁸ De eerste 21 uitspraken zien op uiteenlopende onderwerpen binnen een WHOA-akkoordprocedure. Zo zien acht uitspraken op het aanwijzen van een herstructureringsdeskundige ex art. 371 Fw.⁹ Een zestal uitspraken ziet op het afkondigen van een afkoelingsperiode ex art. 376 Fw.¹⁰ Twee uitspraken zien op de bescherming van krediet voor de voortzetting van het bedrijf tegen pauliana-risico's¹¹ en één uitspraak betreft de klassenindeling.¹² Tot op heden zijn er vier uitspraken geweest waarin de homologatie van een WHOA-akkoord aan bod is gekomen.¹³ Deze vier uitspraken zijn gedaan in drie verschillende zaken: in de uitspraak van de rechtbank Noord-Holland d.d. 27 januari 2021 werd namelijk slechts bepaald dat de homologatiezitting op 2 februari 2021 zou plaatsvinden,¹⁴ waarna de homologatiebeslissing in deze	MvV 2021/4

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	zaak volgde op 19 februari 2021.¹⁵ Als gevolg hiervan zijn er dus in feite slechts drie homologatiebeslissingen geweest. In deze bijdrage zal ik deze drie homologatiebeslissingen bespreken. De homologatie van een akkoord vormt immers het sluitstuk van een WHOA-procedure en tijdens de homologatiezitting worden de belangrijkste voorwaarden onder de WHOA getoetst. Alvorens de hiervoor genoemde homologatiebeslissingen te bespreken, zal ik in paragraaf 2 in hoofdlijnen de homologatie van een akkoord onder de WHOA behandelen. Vervolgens bespreek ik in paragraaf 3 de eerste zaak, waarin een homologatieverzoek werd afgewezen. Hierbij komen met name de algemene afwijzingsgronden aan de orde. In paragraaf 4 behandel ik een uitspraak waarin een homologatieverzoek werd toegewezen, waarin geen beroep was gedaan op de aanvullende afwijzingsgronden. In paragraaf 5 bespreek ik een uitspraak waarin ondanks een beroep van een tegenstemmende schuldeiser op een aanvullende afwijzingsgrond een akkoord werd gehomologeerd. In paragraaf 6 volgt tot slot een conclusie.	
	Pandhouders op IE-rechten D-rechten moeten hun rechten opgeven De curatoren in het faillissement van het D-Reizen concern zijn een doorstart overeengekomen met Prijsvrij. Onderdeel van de doorstart is de overdracht van de IE-rechten van D-Reizen aan Prijsvrij voor een bedrag van EUR 500.000. Voorwaarde voor het doorgaan van de doorstart is dat deze IE-rechten vrij van pandrechten en overige bezwaren overgaat naar Prijsvrij. Selten stelt een pandrecht te hebben op de IE-rechten en weigert medewerking aan het vrij van pandrecht overdragen hiervan aan Prijsvrij. Zij wenst tot executie van het pandrecht over te gaan en heeft de voorzieningenrechter in een andere procedure verzocht te bepalen dat de IE-rechten voor een bedrag van EUR 2.000.000 aan haar zullen verblijven. De Curatoren vinden dat Selten met haar opstelling misbruik van haar pandrecht maakt en vorderen dan ook (onder meer) medewerking van Selten aan de overdracht van de IE-rechten vrij van pandrecht. Volgens de voorzieningenrechter komt het in de zaak aan op de afweging van het verhaalsbelang van Selten tegen de belangen van de stakeholders in het faillissement van D-Reizen bij het realiseren van de doorstart. Die afweging valt uit in het voordeel van de stakeholders. Belangrijke argumenten daarvoor zijn dat Curatoren de rechtsgeldigheid van het pandrecht nog onderzoeken en EUR 500.000 apart houden om aan Selten uit te keren wanneer dat onderzoek leidt tot de conclusie dat haar pandrechten geldig zijn. Selten heeft niet aannemelijk gemaakt dat die rechten meer waard zijn. De doorstart leidt tot voortzetting van de onderneming en behoud van circa 650 arbeidsplaatsen. Zij is goedgekeurd door de rechter-commissaris en ook de ondernemingsraad en de (voorlopige) commissie van schuldeisers staan er positief in. <i>Rechtbank Noord-Holland 28-05-28, C/15/316441 / KG ZA 21-257</i>	ECLI:NL:RBNHO:2021:4344
Schuldenproblematiek	Position paper Schulden in perspectief Voor u ligt de position paper die we in de loop van 2021 ontwikkelen als Koninklijke Beroepsorganisatie	KBvG

Artikel	Inhoudsindicatie	Publicatie
	van Gerechtsdeurwaarders (KBvG). Als KBvG zetten wij ons in voor oplossingen die de hele invorderingsketen ten goede komen. En ja: dat is ook in het belang van de gerechtsdeurwaarder. Die heeft immers als geen ander te maken met alle spelers in het schuldendomein. Met dit document willen we uw aandacht vragen voor belangrijke knelpunten en de concrete oplossingen die we daarbij voor ons zien • Gerechtsdeurwaarders realiseren oplossingen met een menselijke maat • Gerechtsdeurwaarders hebben een brede visie op het hele speelveld • Gerechtsdeurwaarders werken ook via wet- en regelgeving aan oplossingen • Gerechtsdeurwaarders zien: er is veel dat beter kan	